

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF CHICAGO

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΣΙΚΑΓΟΥ

ΝΑΘΑΝΑΗΛ

Ἐλέω Θεοῦ, Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σικάγου

Χριστούγεννα 2019

Πρός τούς εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς, τίς Μοναστηριακές Κοινότητες καί τούς εὐλογημένους πιστούς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σικάγου.

Αγαπητοί πατέρες καί ἀδελφοί,
Αγαπητά τέκνα ἐν Κυρίῳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σικάγου,

Στίς Χριστουγεννιάτικες ἐκδηλώσεις τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, τά παιδιά τῶν κατηχητικῶν μας σχολείων παρουσιάζουν ἀναπαραστάσεις τῶν γεγονότων τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μᾶς ἀφηγοῦνται τήν ὁδοιπορίαν τῆς Θεοτόκου πρὸς τήν Βηθλεέμ, τήν ἀρχαία πόλη τοῦ Δαυίδ καί τήν προγονική πόλη τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ. Μᾶς ἀφηγοῦνται ἐπίσης γιά τήν ὁδοιπορία τῶν Μάγων ἀπό τήν μακρινή Ἀνατολή, ὁδηγουμένων ἀπό τόν ἀστέρα στόν τόπο ὅπου θά εὑρίσκαν τόν Νεογέννητο Χριστό, γιά νά προσφέρουν τήν λατρεία τῶν ἐθνῶν στόν Βασιλέα τῶν Βασιλέων.

Πρόέκυψεν ὅμως καί μιά ἄλλη μεγαλυτέρα ὁδοιπορία στήν ἀφήγηση τοῦ Εὐαγγελίου. Εἶναι ἡ ὁδοιπορία τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό καί εἰσῆλθε στήν ἀνθρώπινη κατάσταση ἐν σώματι, ἐν διανοίᾳ καί ἐν ψυχῇ. Ἀπό ὅλες τίς ὁδοιπορίες τῶν Χριστουγέννων, αὐτή ἡ συγκατάβαση εἶναι ἡ πιό βαθυστόχαστη. Ἐνῶ οἱ ὁδοιπορίες τῆς Παρθένου καί τῶν Μάγων μετριοῦνται σέ μίλια καί ἡμέρες, ἡ πορεία - ἀπό τήν θεϊκή θέση τοῦ Ἀπολύτου πρὸς τήν ἀδύναμη κατάσταση τῶν δημιουργημάτων Του, τοῦ πόνου καί τῆς θνητότητας, εἶναι πορεία ἀμέτρητη, ἄπειρη, ἀκατανόητη. Περιγράφεται σωστά σέ ὕμνο τοῦ Ἀκαθίστου πού λέει: «*Συγκατάβασις γὰρ Θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπική γέγονε*» (Γ' Στάσις).

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ "Ὄν", "Φῶς ἐκ Φωτός, Θεός ἀληθινός ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ", Πνεῦμα ἀμετάβλητο, ἄυλο, ὑπέρβατο καί ἅγιο, ἔλαβε τήν ἀνθρώπινη φύση. Συγχρόνως «*ἐκκένωσε Ἐαυτόν*» ὅπως δηλώνει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολή, ἐγκαταλείποντας τήν ἀκατάπαυστη μακαριότητα τῆς Θεϊκῆς φύσεως, παραμερίζοντας τήν λαμπρά Του δόξα καί τήν τελεία τιμή. Ἀντί τοῦ ἐπουραίου πλούτου ἔγινε πτωχός. Ἀντί τῆς παντοδυναμίας Του ἀγκάλιασε τήν ἀδυναμία. Ἀντί τοῦ Πατρικοῦ θρόνου, κατοίκησε στό ταπεινό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ. Γιά τήν ἀγάπη Του πρὸς ἡμᾶς ὑπεβλήθη στήν δοκιμασία καί τό πάθος, τήν ἀδυναμία καί τόν κόπο, τήν πείνα καί τήν δίψα, τούς βασάνους καί τό θάνατο.

Αλλά γεννᾶται τό ἐρώτημα: Ποιός ἦταν ὁ σκοπός τῆς θεϊκῆς συγκατάβασης καί τῆς ἄκρας ταπείνωσης. Ἡ ἀπάντηση εὐρίσκεται στίς προσευχές τοῦ μυστηρίου τοῦ βαπτίσματος: «οὐ γὰρ ἔφερες, Δέσποτα, διὰ σπλάγγνα ἐλέους σου, θεᾶσθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς.» Μονολεκτικῶς, ὁ Κύριός μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐτέλεσεν αὐτὴν τὴν πορεία ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πρὸς τὴν γῆ λόγῳ τοῦ ἐλέους Του. Ὅπως ὁ Μέγας Ἀθανάσιος ἐξήγησε: «Ἐλεήσας τὸ γένος ἡμῶν, καὶ τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν οἰκτειρήσας, καὶ τῇ φθορᾷ ἡμῶν συγκαταβάς, καὶ τὴν τοῦ θανάτου κράτησιν οὐκ ἐνέγκας, ἵνα μὴ τὸ γενόμενον ἀπόληται καὶ εἰς ἀργὸν τοῦ Πατρὸς τὸ εἰς ἀνθρώπους ἔργον αὐτοῦ γένηται, λαμβάνει ἑαυτῷ σῶμα, καὶ τοῦτο οὐκ ἀλλότριον τοῦ ἡμετέρου.» (Ἐπὶ τῆς Ἐνσαρκώσεως, 1,8)

Εἰσάγεται στὸν κόσμον ἐν καιρῷ ὅποτε δὲν ὑπῆρχε ἔλεος. Ἦλθε σέ τόπο σκότους καὶ λύπης, πτωχείας καὶ καταπίεσεως. Ἦλθε σέ τόπο βίαιων ἀνθρώπων, διεφθαρμένων ἡγετῶν καὶ διχασμένων λαῶν. Ἦλθε σέ ἓνα λαὸ πού ἦταν κάτω ἀπὸ τὸ Ρωμαϊκὸ ζυγὸ, σέ μιὰ ἀνθρωπότητα καθοδηγημένη ἀπὸ σοφοὺς πού ἐνδιαφέρονταν πῶς πολὺ γιὰ τὴν καλλωπισμένη φιλοσοφία τους παρά γιὰ τίς πραγματικὲς ἀνάγκες τῶν ἀνθρώπων. Ἦλθε σέ μιὰ ἀνθρωπότητα ἀρρωστημένη ἐν σώματι καὶ ἐν πνεύματι. Σέ αὐτὸ τὸν τόπο ἦλθε ὁ Ἰησοῦς Χριστός νά χορηγήσῃ τὸ φάρμακο τοῦ ἐλέους Του.

Τοὺς ἐθεράπευσε. Τοὺς τροφοδότησε. Τοὺς ἐδίδαξε καὶ τοὺς ἐνθάρρυνε. Τοὺς ἐλευθέρωσε ἀπὸ τὴν πνευματικὴ καταπίεση καὶ τοὺς εὐλόγησε. Τοὺς ἐχάρισε τὸ ἔλεός Του ἐλεύθερα, σέ δίκαιους καὶ ἁμαρτωλούς, σέ πλουσίους καὶ πτωχοὺς, σέ νέους καὶ ἡλικιωμένους, σέ κάθε ἔθνος χωρὶς διάκριση. Δὲν ἔκρινε ἂν ἄξιζαν τὸ ἔλεός Του. Ὑπελόγησε μόνο τὴν ἀκατανόητη ἀξία τοῦ καθενὸς προσώπου ὡς εἰκόνα Θεοῦ.

Ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς γεννήσεώς Του ἐθεράπευσε τὴν Παρθένο Μητέρα Του. Στὴ Γέννησή Του προσήλθαν Ἑβραῖοι καὶ εἰδωλολάτρες νά Τὸν προσκυνήσουν. Στὴ Γέννησή Του, διέλυσε τὰ τεχνάσματα τοῦ Διαβόλου. Στὴ Γέννησή Του, ἀνέλαβε εἰς τὰ ἴδια τὴν κοινὴ μοῖρα τῶν πτωχῶν, τῶν ἀστέγων, τῶν εὐαλώτων, τῶν ὑπὸ τὴν δυναστείαν τοῦ φόβου καὶ τοῦ θανάτου. Ὁ Χριστός δὲν ἐστάθη ξεχωριστὰ ἀπὸ αὐτοὺς πού ἦλθε νά σώσῃ. Ἀπὸ τὴν στιγμή πού εἰσηλθε στὸν κόσμον μας, παρέμεινε ἀνάμεσα στοὺς ἐλαχίστους τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τὸ ἔλεός Του ἦταν ἀληθινὴ συμπάθεια, ἔλεος ἀγνό, ἀνιδιοτελές, ἀπεριόριστο καὶ ἄνευ ὄρων. Γιὰ αὐτὸ συγκαταβέβηκε πρὸς ἡμᾶς: ἀπὸ τὸ μέγα καὶ ἄμετρον ἔλεός Του.

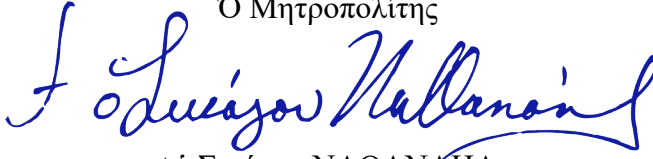
Τὰ Χριστούγεννα εἶναι καιρὸς γιὰ πολλές πορεῖες καὶ ταξίδια. Θὰ ταξιδέψουμε γιὰ νά ἐπισκεφθοῦμε συγγενεῖς καὶ φίλους γιὰ νά ἐορτάσουμε μαζί. Αὐτές οἱ πορεῖες μας ὅμως δὲν συγκρίνονται μέ τὸ μεγάλο ταξίδι πού ἐτέλεσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός μέ τὴ θεία Του συγκατάβαση. Καὶ ὅμως σέ ὅλες τίς πορεῖες μας μπορούμε νά μιμηθοῦμε τὴν δική Του πορεία ὡς πρὸς τὸ ἔλεός Του. Καθὼς ἀγοράζουμε τὰ Χριστουγεννιάτικα δῶρα μας, ἄς μὴν λησμονήσουμε αὐτοὺς πού ἔχουν ἀνάγκη τῶν βασικῶν ἀγαθῶν. Καθὼς θὰ καθίσουμε στό γιορτινὸ τραπέζι μας, ἄς βροῦμε τὸν τρόπο νά δώσουμε τροφή καὶ στοὺς πεινασμένους. Καθὼς θὰ συγκεντρωθοῦμε ὡς φίλοι καὶ συγγενεῖς, ἄς ἀφήσουμε καὶ χῶρο γιὰ τοὺς ἀπομονωμένους, τοὺς ἐσωκλειστούς καὶ τοὺς θλιβομένους. Ὅλες τίς ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων μπορούμε νά συγχωρήσουμε καὶ νά

εὐεργετήσουμε μέ πραότητα καί καλωσύνη καρδίας ὄλους "τούς μισοῦντας καί ἀγαπῶντας ἡμᾶς", πάντοτε νά εὐλογοῦμε τούς συνανθρώπους μας καί νά προσευχόμεστε γι' αὐτούς.

Τιμοῦμε τήν ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων μέ τό νά μιμηθοῦμε Αὐτόν πού πορεύθηκε ἀπό τόν οὐρανό γιά νά χαρίση τό μέγα ἔλεός Του σέ μᾶς καί σέ ὄλο τόν κόσμο. Μέ τήν γνῶση τοῦ ἔλεους τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἄς δείξουμε καί ἐμεῖς ἔλεος πρός ὄλους πού θά συναντήσουμε στήν δική μας Χριστουγεννιάτικη πορεία.

Χριστός Γεννᾶται! Δοξάσατε!

Μετά πολλῆς ἐν Χριστῷ Γεννηθέντι ἀγάπης καί πατρικῶν εὐχῶν

Ὁ Μητροπολίτης

+ὁ Σικάγου ΝΑΘΑΝΑΗΛ